

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 997/2024
12.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Марија Стојменовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ..., чији је пуномоћник Весна Соколовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 442/23 од 09.10.2023. године, у седници одржаној 12.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 442/23 од 09.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 442/23 од 09.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 12019/2021 од 04.10.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде штете на име уништених засада паприке на к.п. бр. ... КО ..., к.п. бр. ... КО ..., к.п. бр. ... КО ..., исплати износ од 42.300,00 динара са законском затезном каматом од 24.05.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева, којим је тражено да се обавезе тужени на исплату законске затезне камате, на име накнаде штете почев од 19.07.2021. године до 24.05.2022. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 138.125,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 442/23 од 09.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 59.304,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до

исплате. Ставом трећим изреке, одређено је да првостепена пресуда у ставу другом изреке остаје неизмењена.

Против става другог изреке другостепене пресуде (решења о трошковима поступка) тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Законом о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон) су прописани услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. Тужилац ревизијом оспорава другостепено решење којим је одлучено о трошковима поступка. Имајући у виду наведено, Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка применом процесних одредби ЗПП-а не може да се изјави посебна ревизија.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају ревизија је изјављена против става другог изреке другостепене пресуде, решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу које не чини главни захтев. Такође, применом члана

420. став 1. ЗПП, ревизија се може изјавити против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава. У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим се поступак правноснажно не окончава јер се о захтеву за накнаду трошкова одлучује у пресуди или решењу којим се окончава поступак на основу члана 163. став 4. ЗПП-а. Имајући у виду наведено ревизија тужилаца против ове одлуке није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић